

bái tiān é yǔ máo

白天鹅羽毛

yī zhī bái tiān é fēi le yī qiān lǐ yī wàn lǐ tā yào
一只白天鹅，飞了一千里、一万里，它要

dào nán fāng qù guò dōng
到南方去过冬。

bái tiān é shēnshang yǒu yī gēn yǔ máo dà shēng jiào hǎn zhe
白天鹅身上，有一根羽毛大声叫喊着：

bié fēi le bié fēi le wǒ tài lèi le
“别飞了，别飞了，我太累了。”

bái tiān é yī biān shān dòng zhe chì bǎng yī biān shuō
白天鹅一边扇动着翅膀一边说：

bù xíng ya yào gǎn dào nán fāng qù cái néng guò dōng a
“不行呀，要赶到南方去才能过冬啊！”

yú shì tā dǐng zhe qiū fēng jì xù xiàng qián fēi xíng
于是，它顶着秋风继续向前飞行。

é yǔ máo kě bù nài fán le jiù dà hǎn dà jiào qǐ lái
鹅羽毛可不耐烦了，就大喊大叫起来：

wǒ kě bù fēi le bù fēi le wǒ yào xià qù wǒ yào
“我可不能飞了，不飞了！我要下去，我要

xià qù
下去！”

huà gāng shuō wán zhè gēn yǔ máo jiù cóng bái tiān é shēn shàng
话刚说完，这根羽毛就从白天鹅身上

tiào le xià lái màn màn yōu yōu de cóng tiān shàng piāo xià lái le
跳了下来，慢慢悠悠地从天上飘下来了。

bái tiān é dī tóu kàn zhe tā zhí dào kàn bu jiàn le , cáì
白天鹅低头看着它，直到看不见了，才

jì xù wǎng qián fēi
继续往前飞。

é yǔ máo piāo ya piāo ya piāo luò zài yī piàn shù lín lǐ
鹅羽毛飘呀飘呀，飘落在一片树林里。

shù lín lǐ mǎn dì dōu shì qiū tiān de shù yè
树林里满地都是秋天的树叶。

nǐ shì shéi ya nǐ cóng nǎ er lái de ya yī piàn yè
“你是谁呀？你从哪儿来的呀？”一片叶

zi zhè yàng wèn dào
子这样问道。

nǐ zěn me lián wǒ dōu bù rèn shi ya é yǔ máo lā
“你怎么连我都不认识呀？”鹅羽毛拉

cháng le sǎng yīn huí dá dào , wǒ shì yī gēn tiān shàng fēi
长了嗓音回答道，“我是一根——天上飞

de bái tiān é de yǔ máo ya
的——白天鹅的——羽毛呀！”

yī piàn yè zi shuō : ō yuán lái nǐ shì yī gēn yǔ máo
一片叶子说：“噢，原来你是一根羽毛

a nǐ zěn me diào dào dì shàng lái le ?
啊，你怎么掉到地上来了？”

é yǔ máo bǎ yǔ róng shāo er qīng qīng yī fú gāo ào de huí
鹅羽毛把羽绒梢儿轻轻一拂，高傲地回

dá dào
答道：

nǐ men nǎ lǐ zhī dào fēi xiáng de xīn kǔ wǒ fēi le yī qiān
“你们哪里知道飞翔的辛苦？我飞了一千

lǐ yī wàn lǐ xiàn zài lèi le jiù xiǎng xià lái xiū xiū xiū xi
里、一万里，现在累了，就想下来休息休息。”

shuō wán tā jiù tǎng zài dì shàng shuì zháo le
说完，它就躺在地上睡着了。

jiù zhè yàng é yǔ máo zài shù lín lǐ shuì le sān tiān sān yè
就这样，鹅羽毛在树林里睡了三天三夜。

tā xǐng lái jué de yī diǎn er dōu bù lèi le jiù zhàn zhí
它醒来，觉得一点儿都不累了，就站直

le shēn tǐ duì shù yè men shuō

了身体对树叶们说：

wǒ kě bù néng zài zhè yàng dāi xià qù le nán dào nǐ men
“我可不能再这样待下去了。难道你们

dǎ suàn jiù zhè me guò yī bèi zi tiān tiān tǎng zài zhè lǐ
打算就这么过一辈子，天天躺在这里？”

shù yè shuō wǒ men zài děng zhe míng nián chūn tiān shù shàng
树叶说：“我们在等着明年春天，树上

hái huì zhǎng chū xīn de yè zi ya
还会长出新的叶子呀！”

é yǔ máo shuō nǐ men jiù bù xiǎng dào chù zǒu zou kàn kan
鹅羽毛说：“你们就不想到处走走看看

ma
吗？”

mǎn dì de luò yè nǐ kàn kan wǒ wǒ kàn kan nǐ shéi yě
满地的落叶你看看我，我看看你，谁也

bù zhī dào gāi zěn me huí dá yīn wèi tā men cóng lái méi xiǎng guo
不知道该怎么回答，因为它们从来没想到过

zhè ge wèn tí
这个问题。

é yǔ máo děng bu dào huí dá zhǐ hǎo shuō
鹅羽毛等不到回答，只好说：

suàn le suàn le wǒ kě bù néng zài zhè lǐ jiǔ liú wǒ
“算了，算了。我可不能在这里久留。我

hái yào fēi fēi dào gè chù qù kàn kan
还要飞，飞到各处去看看。”

zhèng hǎo zhè shí hou guā lái yī zhèn fēng jiù bǎ é yǔ máo guā
正好这时候刮来一阵风，就把鹅羽毛刮

qǐ lái le 。
起来了。

é yǔ máo suí fēng zài tiān shàng fēi le yī huì er jiù màn man
鹅羽毛随风在天上飞了一会儿，就慢慢

yōu yōu de luò zài bù yuǎn de hǎi tān shàng
悠悠地落在不远的海滩上。

dà hǎi gāng gāng luò cháo hǎi tān píng píng de jiù xiàng yī zhāng
大海刚刚落潮，海滩平平的，就像一张

zhǐ 。
纸。

é yǔ máo xiǎng qǐ gǔ dài de shī rén jiù shì yòng é máo bǐ
鹅羽毛想起古代的诗人们就是用鹅毛笔

xiě shī de xiàn zài shā tān zhè me píng wǒ wèi shén me bù zài zhè
写诗的。现在沙滩这么平，我为什么不在这

er xiě yī shǒu shī ne
儿写一首诗呢！

é yǔ máo zhǐ sī kǎo le sān miǎo zhōng jiù xiě le yī shǒu shī
鹅羽毛只思考了三秒钟，就写了一首诗：

ā
啊！

wǒ shì yī gēn
我是一根

tiān shàng fēi de
天上飞的

bái tiān é de
白天鹅的

bái yǔ máo ya

白羽毛呀

ā

啊!

zhè shí hou yǒu yī zhī xiǎo páng xiè zhèng hǎo cóng hǎi li pá
这时候，有一只小螃蟹正好从海里爬

shàng lái tā kàn jiàn hǎi tān shàng huà zhe nà me duō dào dao kàn le
上来。它看见海滩上画着那么多道道，看了

bàn tiān yě kàn bu dǒng jiù hěn yǒu lǐ mào de wèn dào
半天也看不懂，就很有礼貌地问道：

qǐng wèn zhè shì shén me ya
“请问，这是什么呀？”

zhè shì shī dǒng ma é yǔ máo huí dá dào
“这是诗。懂吗？”鹅羽毛回答道。

shén me shì shī ne xiǎo páng xiè jiē zhe wèn
“什么是诗呢？”小螃蟹接着问。

shī ma shì hěn nán yòng jǐ jù huà shuō qīng chu de é
“诗嘛，是很难用几句话说明清楚的。”鹅

yǔ máo sī kǎo le yuē yǒu liù miǎo zhōng cái huí dá “jiǎn dān de
羽毛思考了约有六秒钟才回答，“简单地、

tōng sú de duì nǐ shuō ba jiù shì xīn lǐ hěn yǎng yang hěn yǎng
通俗地对你说吧，就是心里很痒痒，很痒

yang jiù xiǎng xiě jiù xiǎng xiě xiě wán le jiù bù yǎng yang le
痒，就想写，就想写，写完了，就不痒痒了。

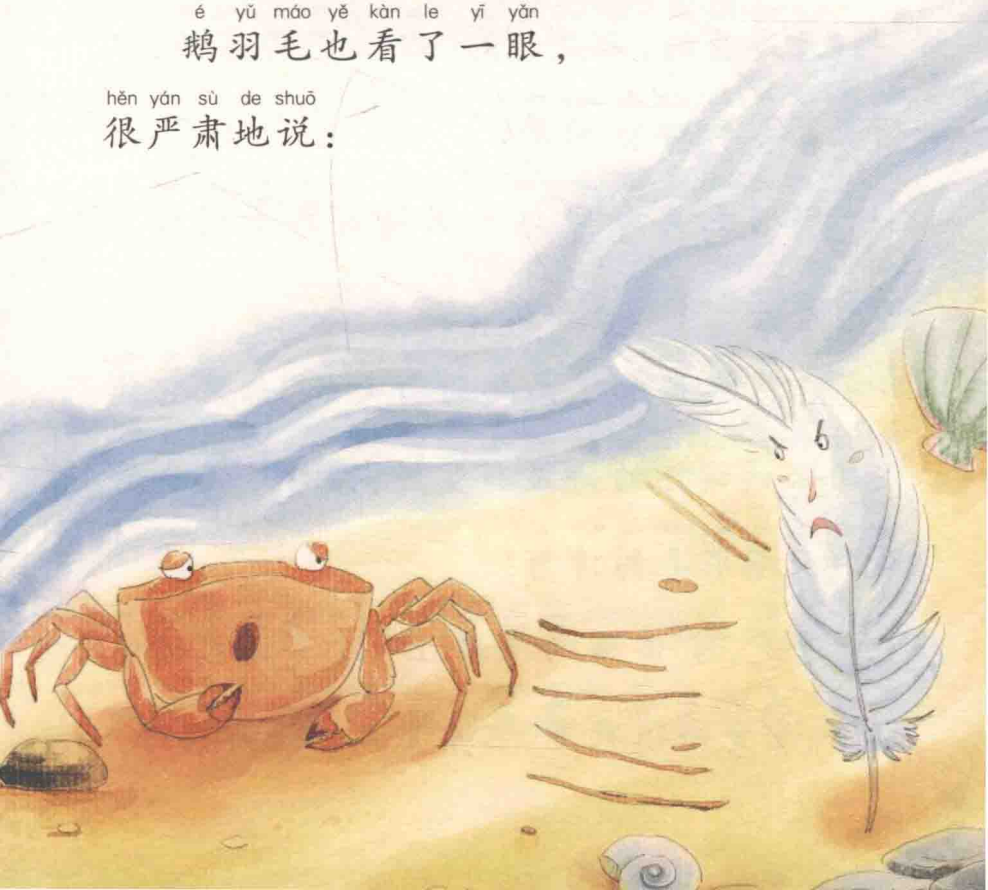
zhè jiù shì shī dǒng ma
这就是诗，懂吗？”

xiǎo páng xiè hǎo xiàng dǒng le jí máng shuō dào
小螃蟹好像懂了，急忙说道：

duì duì wǒ yǒu shí hou xīn lǐ jiù hěn yǎng yang jiù zài
“对，对，我有时候心里就很痒痒，就在
shā tān shàng pá lái pá qù pá chū hǎo duō dào dào yuán lái wǒ zhè
沙滩上爬来爬去，爬出好多道道，原来我这
shì zài xiě shī a shuō zhe hái huí tóu kàn le kàn liú zài shēn
是在写诗啊！”说着，还回头看了看留在身
hòu de zhuǎ zi yìn
后的爪子印。

é yǔ máo yě kàn le yī yǎn
鹅羽毛也看了一眼，

hěn yán sù de shuō
很严肃地说：

xiě shī nǎ yǒu zhè me jiǎn dān yào yòng é máo bǐ cái néng
“写诗哪有这么简单！要用鹅毛笔才能

xiě chū zhēn zhèng de shī dǒng ma
写出真正的诗，懂吗？”

xiǎo páng xiè tāo le gè méi qù er jiù bù shēng bù xiǎng de
小螃蟹讨了个没趣儿，就不声不响地

zǒu kāi le
走开了。

hǎi tān shàng zhǐ shèng xià é yǔ máo hé tā de shī
海滩上只剩下鹅羽毛和它的诗。

tiān shì lán de hǎi shì lán de sì zhōu kōng dàng dàng de zhǐ
天是蓝的，海是蓝的。四周空荡荡的，只

tīng jiàn hǎi làng huā huā de xiǎng zhe
听见海浪哗哗地响着。

é yǔ máo zhēn xī wàng zhè ge shí hou yǒu shéi lái dú du tā
鹅羽毛真希望这个时候有谁来读读它

de shī
的诗。

tā hū rán xiǎng qǐ le nán fēi de bái tiān é rú guǒ tā néng
它忽然想起了南飞的白天鹅，如果它能

fēi huí lái dú dú tā de shī gāi yǒu duō hǎo yīn wèi zhè shì yī shǒu
飞回来读读它的诗该有多好，因为这是一首

xiě bái tiān é yǔ máo de shī a
写白天鹅羽毛的诗啊！

kě shì kōng dàng dàng de hǎi tān shàng méi yǒu shéi lái dú tā
可是，空荡荡的海滩上，没有谁来读它

de shī tā jué de hěn jì mò tā xīn lǐ yòu jué de yǎng yang le
的诗。它觉得很寂寞。它心里又觉得痒痒了。

yú shì tā yòu xiě le yī shǒu shī
于是，它又写了一首诗：

ā
啊！

wǒ shì yī gēn
我是一根

xiǎng fēi shàng tiān de
想飞上天的

bái tiān é de
白天鹅的

bái yǔ máo ya
白羽毛呀

ā
啊！

tā jué de zhè yī shǒu bǐ gāng cái xiě de nà yī shǒu suī
它觉得这一首，比刚才写的那一首，虽
rán zhǐ duō le yī gè “xiǎng” zì dàn yào hǎo shàng yī bǎi bèi
然只多了一个“想”字，但要好上一百倍

ā
啊！

zhè shí hou dà hǎi zhǎng cháo le yī pái pái xuě bái de làng
这时候，大海涨潮了，一排排雪白的浪

huā pǎo dào shā tān shàng é yǔ máo gāo xìng de hǎn qǐ lái
花跑到沙滩上。鹅羽毛高兴得喊起来：

huān yíng huān yíng tīng wǒ lǎng sòng wǒ zuì xīn de shī piān
“欢迎，欢迎，听我朗诵我最新的诗篇！”

huà gāng shuō wán yī pái làng huā yǒng shàng shā tān tūn mò le
话刚说完，一排浪花涌上沙滩，吞没了
tā de shī yě bǎ é yǔ máo fú le qǐ lái suí hòu yòu juǎn jìn
它的诗，也把鹅羽毛浮了起来，随后，又卷进
le dà hǎi
了大海。

é yǔ máo piāo fú zài dà hǎi shàng
鹅羽毛漂浮在大海上。

tiān shì lán de hǎi shì lán de é yǔ máo tǎng zài hǎi miàn
天是蓝的，海是蓝的。鹅羽毛躺在海面
shàng yǎng wàng zhe tiān kōng tā jué de zì jǐ hǎo xiàng yòu fēi shàng
上，仰望着天空。它觉得自己好像又飞上
le lán tiān
了蓝天。

bàn gè yuè liang
半个月亮

xià tiān de bàng wǎn tiān qì jiàn jiàn liáng shuǎng le yī zhèn zhèn
夏天的傍晚，天气渐渐凉爽了，一阵阵

wēi fēng chuī jìn cǎo cóng lǐ sòng lái yī zhèn zhèn huā xiāng
微风吹进草丛里，送来一阵阵花香。

ā —— tì yī zhī míng jiào guā guā de xiǎo qīng wā dǎ
“阿——嚏！”一只名叫呱呱的小青蛙打

le gè pēn tì
了个喷嚏。

ā —— tì yī zhī míng jiào gē gē de xiǎo qīng wā dǎ
“阿——嚏！”一只名叫咯咯的小青蛙打

le gè pēn tì
了个喷嚏。

tā men shùn zhe shēng yīn bǐ cǐ yī zhǎo jiù pèng miàn le
它们顺着声音彼此一找，就碰面了。

guā guā shuō zán men wán zhuō mí cáng hǎo ma
呱呱说：“咱们玩捉迷藏，好吗？”

gē gē shuō hǎo wǒ cáng nǐ zhǎo
咯咯说：“好。我藏，你找。”

guā guā shuō hǎo nǐ qù cáng ba
呱呱说：“好。你去藏吧！”

yú shì gē gē jiù qù cáng le tā zǒu jìn cǎo cóng lǐ gāng
于是，咯咯就去藏了。它走进草丛里，刚

xiǎng dūn xià shēn zi cáng hǎo hū rán kàn jiàn yī gè liàng liàng de dōng
想蹲下身子藏好，忽然看见一个亮亮的东
xī
西。

gē gē jiù bǎ zhuō mí cáng de yóu xì wàng de yī gān èr jìng
咯咯就把捉迷藏的游戏忘得一干二净

le tā zǒu jìn nà liàng liàng de dōng xī qīng shēng wèn dào
了。它走近那亮亮的东西，轻声问道：

nǐ shì shéi ya zhè me liàng
“你是谁呀，这么亮？”

nà ge liàng liàng de dōng xi hěn bù gāo xìng de shuō
那个亮亮的东西很不高兴地说：

lián wǒ dōu bù rèn shi le wǒ shì yuè liang ya
“连我都不认识了，我是月亮呀！”

gē gē yī tīng gāo xìng jí le jiù dà shēng jiào qǐ lái
咯咯一听，高兴极了，就大声叫起来：

guā guā kuài lái kàn ya wǒ zhǎo dào le yí gè yuè liang
“呱呱，快来看呀，我找到了一个月亮！”

guā guā gǎn máng pǎo guò lái kàn guǒ rán shì yí gè shǎn shǎn fā
呱呱赶忙跑过来看，果然是一个闪闪发
guāng de dōng xi kě shì tā yòu jué de hěn qí guài jiù wèn dào
光的東西。可是它又觉得很奇怪，就问道：

yuè liang bù shì zài tiān shàng ma
“月亮不是在天上吗？”

wǒ shì cóng tiān shàng diào xià lái de ya liàng dōng xi huí
“我是从天上掉下来的呀！”亮东西回

dá dào
答道。

yuè liang bù shì yuán de ma guā guā yòu wèn dào
“月亮不是圆的吗？”呱呱又问道。

wǒ shì bàn gè yuè liang liàng dōng xī huí dá dào jiē zhe
“我是半个月亮。”亮东西回答道，接着

tā yòu tí xǐng guā guā hé gē gē bù xìn nǐ men kàn tiān
它又提醒呱呱和咯咯，“不信，你们看天

shàng tiān shàng shì bu shì zhǐ shèng xià bàn gè yuè liang le
上，天上是不是只剩下半个月亮了？”

guā guā shuō wǒ men liǎ zhēn yùn qì shí dào le bàn gè
呱呱说：“我们俩真运气，拾到了半个

yuè liang
月亮！”

gē gē shuō kuài bǎ tā dài huí jiā qù ba
咯咯说：“快把它带回家去吧！”

tā men bǎ bàn gè yuè liang dài dào shù lín yòu gēn māo tóu yīng
它们把半个月亮带到树林，又跟猫头鹰

shuō
说：

wǒ men zhǎo dào le bàn gè yuè liang qǐng nǐ bāng máng guà dào
“我们找到了半个月亮，请你帮忙挂到

shù shàng ba
树上吧！”

liàng dōng xī guà zài gāo gāo de shù zhī shàng shuō
亮东西挂在高高的树枝上说：

cóng jīn tiān wǎn shàng kāi shǐ wǒ tiān tiān wǎn shàng dōu dī gěi
“从今天晚上开始，我天天晚上都递给

nǐ men míng liàng de yuè guāng nǐ men kuài qù yāo qǐng péng you men lái
你们明亮的月光。你们快去邀请朋友们来

kāi gè yuè guāng wǎn huì ba
开个月光晚会吧！”

tīng shuō zhè lǐ yǒu bàn gè yuè liang guà zài shù shàng yuǎn yuǎn
听说这里有半个月亮挂在树上，远远

jìn jìn de xiǎo sōng shǔ xiǎo bái tù xiǎo hóu zǐ dōu lái le
近近的小松鼠、小白兔、小猴子……都来了。

tā men kàn jiàn bàn gè yuè liang guà zài shù shàng sǎ xià míng liàng de
它们看见半个月亮挂在树上，洒下明亮的

yuè guāng dà jiā yòu shì chàng yòu shì tiào
月光，大家又是唱又是跳。

lín zhōng de měi gè yè wǎn dōu zhè yàng rè nao yī chuán shí
林中的每个夜晚都这样热闹。一传十，

shí chuán bǎi dōu zhī dào zhè lǐ guà zhe zhè bàn gè yuè liang tā men
十传百，都知道这里挂着这半个月亮，它们

jiù tiān tiān lái cān jiā zhè lǐ de yuè guāng wǎn huì
就天天来参加这里的月光晚会。

zhè yī tiān cóng hěn yuǎn hěn yuǎn de dì fāng zǒu lái le cháng
这一天，从很远很远的地方走来了长

jǐng lù tā shì tè yì lái kàn kàn zhè bàn gè yuè liang de
颈鹿，它是特意来看看这半个月亮的。

cháng jǐng lù zǒu dào bàn gè yuè liang gēn qián bù yòng yǎng tóu
长颈鹿走到半个月亮跟前，不用仰头，

jiù qīng qīng chǔ chǔ de kàn jiàn le guà zài shù zhī shàng de bàn gè yuè
就清清楚楚地看见了挂在树枝上的半个月

liang zhǐ jiàn tā méng zhe yī céng hòu hòu de huī chén jī hū shǎn bu
亮。只见它蒙着一层厚厚的灰尘，几乎闪不

chū yī sī guāng huī kě shì tā zài dī tóu kàn kàn zài cǎo dì
出一丝光辉。可是，它再低头看看，在草地

shàng dí què sǎ mǎn le shuǐ yín bān de yuè guāng
上，的确洒满了水银般的月光。

cháng jǐng lù yǒu xiē yí huò jiù wèn guà zài shù zhī shàng de
长颈鹿有些疑惑，就问挂在树枝上的

bàn gè yuè liang
半个月亮：

nǐ zhēn de shì yuè liang ma
“你真的是月亮吗？”

bàn gè yuè liang hěn shén qì de huí dá
半个月亮很神气地回答：

gèng zhǔn què de shuō wǒ shì bàn gè yuè liang
“更准确地说，我是半个月亮！”

nà me nà bàn gè yuè liang ne cháng jǐng lù wèn
“那么，那半个月亮呢？”长颈鹿问。

zài tiān shàng a bù xìn nǐ wǎng tiān shàng kàn kan bàn
“在天上啊，不信你往天上看看！”半

gè yuè liang bù jiǎ sī suǒ de huí dá
个月亮不假思索地回答。

zhè shí hou cháng jǐng lù tái qǐ tóu lái yǎng wàng zhe yè
这时候，长颈鹿抬起头来，仰望着夜
kōng zhǐ jiàn tiān shàng guà zhe de bù shì bàn gè yuè liang ér shì yī
空，只见天上挂着的不是半个月亮，而是一

lún yuán yuán de yuè liang
轮圆圆的月亮！

cháng jǐng lù zhǐ zhe tiān shàng ràng dà jiā kuài kàn nà yī lún
长颈鹿指着天上，让大家快看那一轮

yuán yuán de yuè liang
圆圆的月亮。

dà jiā zhè cái jīng qì de shuō wǒ men zěn me jiù méi zhù
大家这才惊奇地说：“我们怎么就没注

